

РЕШЕНИЕ

№ 12483

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **527** по описа за **2025** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Художествена галерия (ХГ) „Проф. Т. С.“ с код по БУЛСТАТ[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от директора В. Н. У., чрез процесуален представител адв. И. К.-Д., срещу решение № 4941 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 778/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100-ен състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 20-00-102 от 11.09.2023 г., издадено от главен директор на Главна дирекция "Инспекторат за опазване на културното наследство" при Министерство на културата, като наложената на жалбоподателя за нарушение по чл. 228б от Закона за културното наследство /ЗКН/ имуществена санкция в размер на 5 500 /пет хиляди и петстотин/ лева, е намалена на 5 000 /пет хиляди/ лева. По изложените в касационната жалба доводи се претендира отмяна на решението на СРС и на измененото с него НП. Защитната теза е за неправомерност на жалбоподателя в контекста на възможността на Художествена галерия „Проф. Т. С.“ да носи административнонаказателна отговорност за деянието, за което е санкционирана. Доводи се извличат и от влязлото в сила решение на РС – Ловеч, с което е отменено издадено от ответника спрямо касатора НП за извършено нарушение на чл. 200, ал. 1, предл. първо ЗКН. Според жалбоподателя отмяната на това НП има отношение към съставомерността на деянието, санкционирано с процесното НП.

Посочва, че по същество липсва извършено нарушение, за което да бъде изпълнено предписанието. Претендира разноси.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция "Инспекторат за опазване на културното наследство" при Министерство на културата, в с.з. чрез юрк. М. оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.

Административен съд - София-град, IX касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно, поради което е допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови обжалвания в настоящото производство правен резултат, съдебният състав на СРС е установил от фактическа страна, че жалбоподателят Художествена галерия „Проф. Т. С.“ е юридическо лице – общински музей по смисъла на ЗКН, разпределител с бюджет от по-ниска степен от бюджета на [община] и културна организация, вписана в регистъра на музеите по чл. 32, ал. 1 от ЗКН и в регистъра по чл. 14, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата.

Със Заповед № РД-08-27/11.02.2021 г. на областния управител на област с административен център [населено място] е сключен Договор № 21/18.02.2021 г. между областната администрация и [община], с който на общината е предоставен безвъзмездно за управление недвижим имот - частна държавна собственост, представляващ: “Къща на Бона Ч.“, включващ поземлен имот (ПИ) с идентификатор 43952.515.36 по КKKP на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-10/17.04.2007 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия картография и кадастър, с площ 246 кв. м, заедно с попадащата в него едноетажна сграда с идентификатор 43952.515.36. 1 със застроена площ 102 кв. м, с адрес: [населено място], кв. Вароша, [улица], за организиране на самостоятелна постоянна експозиция, посветена на проф. Т. С..

Със Заповед № 3-120/13.01.2022 г. на кмета на [община] посоченият имот е предоставен за безвъзмездно за управление на ХГ "Проф. Т. С." която се задължава да ползва имота единствено за определеното предназначение и да го поддържа при стриктно спазване на разпоредбите на ЗКН и предписанията за опазване на недвижимата културна ценност, да го управлява с грижа на добър стопанин и заплаща за своя сметка всички текущи разходи.

На 25.10.2022 г. и 26.10.2022 г. е извършена проверка на място от контролни органи в Регионален инспекторат за опазване на културното наследство (РИОКН) - В. на обект "Къща на Бона Ч.", архитектурно-строителна и художествена недвижима културна ценност с категория "национално значение", съгласно Списъка на недвижимите културни ценности /НКЦ/. Около 10. 30 часа на 25.10.2022 г. било установено извършване на ремонтни дейности на покрива на сградата, състоящи се в подмяна на компрометирани дървени елементи и пренареждане и подмяна на каменните плочи. След извършена служебна проверка в МК е констатирано, че описаните ремонтни дейности се извършват без съгласуване по реда на чл. 83, ал. 1, т. 1 ЗКН.

Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол от 10.11.2022 г., като галерията е уведомена за започнало производство по издаване на разпореждане за прилагането на принудителни административни мерки (РППАМ) по чл. 192, ал. 1, т. 2, буква "а" и "в" ЗКН. Изискани са документи, които са представени, както и обяснение, че ремонтните дейности се извършват по спешност с цел запазване целостта на сградата, предвид констатирани компрометирани елементи от покривната конструкция, разместени и на места свлечени каменни плочи.

На 28.11.2022 г. е издадено РППАМ рег. № 20-00-102, връчено на ХГ „Проф. Т. С.“ на 02.12.2022

г. С т. 2 от него на ХГ е дадено задължително предписание в срок от 2 месеца от връчването на РППАМ да внесе в Националният институт за недвижимо културно наследство (НИНКН) проектна документация за съгласуване на извършваните ремонтни дейности съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1, буква "в" и по реда на чл. 84 ЗКН.

РППАМ не е обжалвано и е влязло в сила на 03.02.2023 г. На същата дата – 03.02.2023 г., е установено, че в НИНКН не е входирана проектна документация за съгласуване.

На 18.04.2023 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 9 за това, че на 03.02.2023 г. ХГ Проф. Т. С.“ не е изпълнило предписание по т. 2 от РППАМ с изх. № 20-00-102/28.11.2022 г., което съставлява нарушение по чл. 228б ЗКН.

На 23.11.2023 г., при идентично описание на нарушението, обстоятелствата, при които е установено и посочване на правната му квалификация, е издадено оспореното пред СРС НП, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5 500 лева.

При така установената по делото фактическа обстановка, въззивният съдебен състав е преценил жалбата за частично основателна. Счел е, че АУАН и основаното на него НП са издадени от компетентни органи, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и съобразно изискванията за тяхното съдържание съгласно чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, вкл. на това за посочване на дата на извършеното нарушение. Установил е спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3, както и срокът по чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 ЗАНН /съобразно указанията в ТП № 1/27.02.2015 г. по т. д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Отхвърлени са доводите за неправомерност на жалбоподателя с мотив, че ХГ „Проф. Т. С.“ е юридическо лице - адресат на разпоредбите на ЗКН, чиято отговорност правомерно е ангажирана за извършеното нарушение вследствие на неизпълнение на даденото с РППАМ. Съдът не е констатирал наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства, което наред с установяването, че конкретното нарушение е първо подобно, но не е маловажно, е мотивирало състава да упражни правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 4 ЗАНН, като измени НП и намали наложената с него имуществена санкция до предвидения в чл. 228б ЗКН минимум от 5 000 лева.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Въз основа на вярно установените факти районният съд е направил обосновани и съответни на закона правни изводи, които изцяло се споделят и касационният състав препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН. В настоящото производство не са ангажирани доказателства от вида на посочените в чл. 219, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, опровергаващи формираните от състава на СРС фактически и правни изводи. Доводите в жалбата повтарят тези направени пред въззивния съд, на които е даден правилен и обоснован отговор.

Правилен е извода за извършено нарушение на чл. 288б ЗКН. Вярна е и дадената му от АНО правна квалификация. Не се оспорва наличието на съставомерно неизпълнение на задължителните предписания по РППАМ за внасяне в НИНКН на проектни документи за съгласуване на извършваните ремонтни дейности съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1, буква "в" и по реда на чл. 84 ЗКН.

С чл. 192, ал. 2 ЗКН на инспекторите в Инспектората са дадени правомощия да прилагат принудителни административни мерки за предотвратяване и преустановяване на нарушенията по този закон, както и за отстраняване на вредните последици от тях, като дават писмени предписания (чл. 192, ал. 1, т. 2, б. "а" ЗКН). В изпълнение на тези си правомощия, извършилите проверката на обект „Къща на Бона Ч.“ инспектори са издали РППАМ, с което по т. 2 са дадени задължителни за жалбоподателя писмени предписания, които са ясно и точно формулирани - в срок от 2 месеца от връчването на РППАМ да внесе в НИНКН проектна документация за съгласуване на извършваните ремонтни дейности съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1, буква "в" и по реда

на чл. 84 ЗКН. При извършената след изтичане на срока за изпълнение на предписанията контролна проверка е установено, че същите не са изпълнени. При това положение законосъобразно с НП е ангажирана отговорността на касатора, който в противоречие с твърденията в жалбата, поддържани и пред въззивния съд, е правосубектен да отговаря по текста на чл. 288б ЗКН.

Съгласно §1 от ДР на ЗКН държавните и общинските художествени галерии са със статут на музеи, в която насока е и разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗЗРК. Същата регламентира, че общинските културни институти са юридически лица с бюджет, които се създават, преобразуват и закриват с решение на общинския съвет, съгласувано с министъра на културата. От своя страна разпоредбата на чл. 41, ал. 1 ЗКН определя държавните и общинските музеи като юридически лица на бюджетна издръжка, второстепенни разпоредители с бюджет. По делото няма спор, че Художествена галерия - Л. е с предоставен статут на юридическо лице второстепенен разпоредител с бюджетни кредити съгласно Решение № 709 от 31.03.2011 г., прието по Протокол № 50/31.03.2011 г. на Общински съвет – Л., което е видно и от чл. 3 от Правилника за устройството и дейността на ХГ.

Неоснователни са възраженията, основани на приложената с касационната жалба съдебна практика на РС – Ловеч. Няма очакваният благоприятен ефект отмяната на издаденото спрямо жалбоподателя Наказателно постановление № НП-8/12.07.2023 г. за нарушението по чл. 200, ал. 1, предл. второ ЗКН (извършване на несъгласувана намеса - аварийен и текущ ремонт на покрив на „Къща на Бона Ч.“ - недвижима културна ценност с категория „национално значение“). Първо, отмяната на това НП е на формално основание във връзка разминаванията досежно установената от АНО дата на извършване на това конкретно нарушение. Второ, отмяната на този санкционен акт няма никакво отношение към съставомерността на деянието по чл. 288б ЗКН в каквато насока е неправилното разбиране на касатора. Трето, доводите основани на тази съдебна практика показват единствено неоправданото усилие на жалбоподателя да опровергава законосъобразността на дадените с РППАМ задължителни предписания, което в настоящото производство е недопустимо.

Настоящият състав изцяло споделя и останалите мотиви на районния съд, включително за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Ето защо и крайният извод е за неоснователност на касационното оспорване. Проверяваното съдебно решение е постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора основателно е своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 80,00 лв. съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4941 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 778/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав.

ОСЪЖДА Художествена галерия „Проф. Т. С.“, код по БУЛСТАТ[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Министерство на културата на Република България юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: